

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXXIV. — Izdan in razposlan dné 20. oktobra 1895.

Vsebina: (155.—157.) 155. Dopustilnica za lokalno zeleznico iz Ostrova v Jachimov. — 156. Dopustilnica za lokalno železnico iz Dunajskega Novega mesta na Schneeberg s krilom v Wöllersdorf (Schneeberško) železnico. — 157. Ukaz, zastran ustanovitve okrajnega sodišča v Poysdorfu na Dolenjem Avstrijskem.

155.

Dopustilnica z dné 5. septembra 1895. l.

za lokalno železnico iz Ostrova v Jachimov.

Mi Franc Jožef Prvi,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostoljski kralj ogrski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimérski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski; vojvoda lotarinški, salcburški, štajerski, koroški, kranjski, bukovinski, gorenje-sleški in dolenje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd.

Ker je mestna občina v Jachimovu zaprosila, da bi se ji dalo dopustilo, zgraditi in obratovati lokalno železnico iz Ostrova v Jachimov, vzvidelo se Nam je, z ozirom na občo korist te podjetbe, imenovani mestni občini to dopustilo na podstavi zakona o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.), kakor tudi na podstavi zakona

z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz 1895. l.) podeliti takó-le:

§. 1.

Koncesionarju dajemo pravico zgraditi in obratovati lokomotivno železnico, katero bo kot lokalno železnico s pravilno raztečino napraviti od postaje Ostrov na izključno privilegovani buštěhradski železnici v Jachimov z dovlačnico k tamkajšnji tobačni fabriki.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 3.

Koncesionar je dolžan, gradnjo v §. 1. imenovane železnice začeti precej, ko se mu dá dovolilo za gradnjo, in jo dokončati najdalje v poldrugem letu, računěč od današnjega dné; dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas, dokler traja dopustilo.

Da se bo držal gorenjega rokú za gradnjo, mora koncesijonar dati zagotovilo, položivši varščino 2.000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti, smé se izreči, da je ta varščina zapala.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, za to se dodeljuje koncesijonarju pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesijonarju dodeli tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravstvo spoznalo, da je njih naprava v javni koristi.

Zastran državne ceste iz Ostrova v Jachimov, ki jo bo rabiti za napravo dopuščene železnice, mora koncesijonar slušati tiste pogoje, ki jih ustanovi politično deželno oblastvo kot cestno upravstvo v porazumu z uradom za lokalne železnice v trgovinskem ministerstvu.

Kolikor bi se za napravo tu dopuščene železnice rabile druge javne ceste, si mora koncesijonar pridobiti dovolilo tistih, ki so dolžni, te ceste vzdržavati, oziroma tistih oblastev ali organov, kateri imajo po veljajočih zakonih pravico, dodeljevati dovolilo za rabo teh cest.

§. 5.

Koncesijonarju se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih bo postavilo trgovinsko ministerstvo, pa tudi tega, kar velevalo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.) in železniški obratni red z dné 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.), in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za železniški obrat in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, kolikor se bo z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebnost na znižano vozno brzino, trgovinskemu ministerstvu zdelo pripustno, a na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Koncesijonarju se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravstva in s pogoji,

ki jih to postavi, naredi delniško družbo, katere naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarja.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravstva.

Pri tem naj veljá to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državno upravstvo, res uporabljenih in prav izkazanih, prištevši interkalarné obresti, ki so med grajenjem res bile izplačane, in kar je res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi po dogradbi železnice bilo treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, sméjo se dotični stroški pristeti napravni glavnici, če je državno upravstvo privolilo v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler traja dopustilo, po razdolžnem črtéžu, ki ga odobri državno upravstvo.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državnega upravstva.

§. 7.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se je v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katere vsak čas veljajo pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarstvo, in to ne samo o potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar služabno potujejo na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesijonar se zavezuje, da bo pristopil dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetka opravnih reči njenemu prevažanje vojakov in pa vzajemnega pripomaganja z vozili za večje vojaške prenose, dalje da bo pristopil vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dné junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležéče prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dném, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se bodo izdali po tem času, ki se pa ne bodo objavili po Državnem zakoniku, zadobé za koncesionarja veljavo in moč, kadar se mu bodo uradoma priznanili.

Te dolžnosti ima koncesionar samó v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionar je dolžan, oddajaje službe ozi-
rati se po zmislú zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz voj-
stva, vojnega pomorstva in deželne brambé.

§. 8.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih usta-
navlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodelje-
vati civilnim stražnim četam (varnostni straži,
finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to
se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 9.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, računé od današnjega dné, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega rokú izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 3. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop rokú ne mogel opravičiti v zmislú §. 11. lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 10.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, vodi na račun koncesionarja država. Kako naj se vodi ta obrat, to se vravná s posebno obratno po-
godbo, ki se sklène med državnim upravstvom in koncesionarjem.

§. 11.

Koncesionar ima dolžnost, po pogojih in pri-
držkih, navedenih v členu XII. zakona z dné 31. de-
cembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) držav-
nemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopu-
stiti uporabo železnice za promet med že obstoječimi
železnicami ali pa takimi, ki se bodo še le napravile
in bodo v državnem obratu, in to takó, da ima
državno upravstvo pravico, prosto ustanavlja tarife,
za primérno odškodnino odpravljati ali odpravljati
dajati cele vlake ali posamezne vozove po sopo-
rabljani železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da
smé dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat
izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih do-
ločilih:

1. Da se ustanovi odkupnina, seštejejo se
letni čisti donosi, kar jih je podjetba imela v po-
slednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega
se odbijejo čisti donosi najslabejših dveh let in po-
tém se izračuni poprečni čisti donos ostalih pe-
tih let.

Po spredaj stoječih določilih najdeni poprečni
donos naj potemtakem koncesionarju država kot
odškodnino za odkup železnice plačuje v še ostali
trajni dobi dopustila v polletnih obrokih, dospeva-
jočih vsako leto 30. dné junija in 31. dné de-
cembra.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred pre-
teklim sedmim obratnim letom, ali kadar bi po
določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne
dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za po-
gojeno obrestovanje in razdolžitev hipotečnega po-
posojila, katero koncesionar s poroštvom dežele
vzprejme pri deželni banki kraljevine češke, in pa za
štiri odstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem
upravstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler
traja dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj
jo dá država za odkup železnice, v tem, da država
namesto koncesionarja do časa, ko bo zgoraj ome-
njeno posojilo popolnoma odplačano, sama pre-
vzame njega plačevanje o dogovorjenih rokih do-
spelosti, in pa da plačuje spredaj navedeno letnino
za delniško glavnico v polletnih obrokih 30. dné
junija in 31. decembra vsakega leta po dospelosti.

3. Državi se pridržuje pravica, da kadarkoli
na mesto še ne dospelih letnih plačil po zmislú od-

stavka 1., oziroma namesto letnine, ki jo je plačevati po odstavku 2. za delniško glavnicu, plača glavnicu, enako znesku glavniške, računč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti onih plačil, ki jih je po določilih odstavka 1. in 2. opravljati polletno.

Ako se država odloči plačati to glavnicu, plača naj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

4. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnic in z dném tega odkupa brez daljne odplate v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštévši tudi vozila in gradivne záloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državnega upravitstva.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dné, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena last in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, vštévši tudi vozila, gradivne záloge in pa kake iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 12., poslednjem odstavku.

Ako to dopustilo mine in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 12.), obdrži koncesionar last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imel po obračunih tirjati, potem last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je on sam sezidal ali pridobil po pooblastilu državnega upravitstva z izrečnim pristavkom, da té reči niso pristojsstvo železnice.

§. 14.

Državno upravstvo ima pravico, prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in

ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, ob stroških koncesionarja pošiljanih — kakorkoli se mu vzvidi primerno — pregledovati, da se delo izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi délniška družba, iméj komisar, ki ga postavi državno upravstvo, tudi pravico, kolikor se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri velja za načelništvo družbe, in pa v vélike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in naredbe, nasprotno zakonom, dopustilu ali družabnim pravilom, ali pak kvarne javni koristi; toda v takem slučaju je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi razloko trgovinskega ministerstva, katera naj se dá brez odloga ter naj veže družbo.

§. 15.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, pridružuje se državnemu upravitvu tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Resno opominjaje vsakega, da ne delaj zoper to, kar ustanavlja tá dopustilnica, in dodeljujoč koncesionarju pravico, zastran izkazne škode zahtevati vračila pred Našimi sodišči, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustilnico in vsem, kar se v nji določuje.

V spričalo tega izdajemo to pismo, navdarjeno z Našim vélikim pečatom, v Našem države glavnem in prestolnem mestu dunajskem petega dné meseca septembra v letu milosti tisoč osemsto devetdesetem in petem, Našega cesarjevanja sedeminštiridesetem.

Franc Jožef s. r.

Kielmansegg s. r.

Böhm s. r.

Witteck s. r.

156.**Dopustilnica z dné 25. septembra 1895. l.**

za lokalno železnico iz Dunajskega Novega mesta na Schneeberg s krilom v Wöllersdorf (Schneeberško železnico).

Mi Franc Jožef Prvi,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostoljski kralj ogrski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimérski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski; vojvoda lotarinški, salcburški, štaterski, koroški, kranjski, bukovinski, gorenjesleški in dolenje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker sta dr. Karol Haberl, namestnik deželnega maršala nadvojvodine avstrijske pod Anižo, župan in odvetnik v Dunajskem Novem mestu, in Jožef Tauber, diplomovani inženér na Dunaju, zaprosila, da bi se jima dalo dopustilo, zgraditi in obratovati lokalno železnico od Dunajskega Novega mesta na Schneeberg s krilom v Wöllersdorf, vzvi-delo se Nam je, z ozirom na občo korist te podjetbe imenovanima koncesijonarjema to dopustilo na podstavi zakona o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.), kakor tudi na podstavi zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz 1895. l.) podeliti takó-le:

§. 1.

Koncesijonarjema dajemo pravico, zgraditi in obratovati lokomotivno železnico, katero bo kot lokalno železnico napraviti od postaje Dunajsko Novo mesto na progi južne železnice Dunaj—Trst čez Fischau v Puchberg am Schneeberge s krilom od Fischau k postaji Wöllersdorf na progi državne železnice Wittmannsdorf—Gutenstein, in njeno nadaljevanje, katero bo kot zobokolesnico napraviti iz Puchberga na Schneeberg k tamkaj sezidanemu hotelu.

§. 2.

Železnicam, ki so predmet te dopustilnice, dodeljuje se ugodnosti, navedene v členu V. zakona

z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.).

§. 3.

Koncesijonarja sta dolžna, gradnjo v §. 1. imenovanih železnic začeti precej, dokončati jo najdalje v poldrugem letu, računé od današnjega dné in dodelane železnice izročiti javnemu prometu ter obrat po njih vzdrževati nepretrgoma ves čas, dekler traja dopustilo.

Da se bosta držala gorenjega rokú za gradnjo, morata koncesijonarja dati zagotovilo, položivši varščino 10.000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgorenje dolžnosti, smé se izreči, da je ta varščina zapala.

§. 4.

Da izdelata dopuščene železnice, se dodeljuje koncesijonarjema pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesijonarjema dodeli tudi zastran postranskih naprav, ki jih je napraviti kol celovit del železniške podjetbe in pa zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravitvo spoznalo, da je njih naprava v javni koristi.

§. 5.

Koncesijonarjema se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih bo postavilo trgovinsko ministerstvo, pa tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.) in železniški obratni red z dné 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.), in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó. Kar se tiče obrata, se odpusčajo varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za železniški obrat in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, kolikor se bo z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebnó na znižano vozno brzino, trgovinskemu ministerstvu zdelo pripustno, ter bodo na to stran veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Koncesijonarjema se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravitva in s pogoji,

ki jih to postavi, naredita delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Koncesionarjema se dodeljuje pravica, s posebnim dovolilom državnega upravitstva in po pogojih, ki jih ono ustanovi, izdati prednostne obligacije, ki se pa smejo glasiti samo na avstrijsko, oziroma na vrednoto, uvedeno z zakonom z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 126.), ako se bo po izkazih, ki jih preskuša trgovinsko ministerstvo, pokazalo, da je njih obrestovanje in razdolžba trajno zagotovljena.

Dalje se koncesionarjema priznava pravica, da izdasta prednostnih delnic, ki gledé obrestovanja in razdolžbe imajo prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga ustanovi državno upravitstvo.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi nobenega doplačila iz doneskov poznejših lét, ne sme se odmerjati z več kakor štirimi odstotki.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravitstva.

Pri tem naj veljá to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, ki ga ustanavlja državno upravitstvo, res uporabljenih in prav izkazanih, prištevši interkarne obresti, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je bilo res kurzne izgube pri dobavi glavnice.

Ako bi po uporabi dovoljene napravne glavnice bilo treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, sméjo se dotični stroški prišteti napravnim glavnici, če je državno upravitstvo privolilo v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in če se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler traja dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državno upravitstvo.

Družbena pravila in pa obrazci prednostnih obligacij, osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državnega upravitstva.

§. 7.

Vojaščino bo prevažati po nižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi

oseb in reči se je v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera vsak čas veljajo pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarstvo, in to ne samo o potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar služabno potujejo na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarja se zavezuje, da bosta pristopila dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetka opravnih reči za prevažanje vojakov in zastran vzajemnega pripomaganja z vozili za večje vojaške prenose, dalje da bosta pristopila vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske, in pa dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dné junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dném, ko se po dopuščenih železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se bodo izdali po tem času, ki se pa ne bodo objavili po Državnem zakoniku, zadobé za koncesionarja veljavo in moč, kadar se jima bodo uradoma priznali.

Te dolžnosti imata koncesionarja samó v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje zdí izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarja sta dolžna, oddajaje službe ozirati se v zmislu zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 8.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih ustanavlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodeljevati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 9.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopušcanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, računéč od današnjega dné, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roku izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 3. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roku ne mogel opravičiti v zmislu §. 11. lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 10.

Koncesionarja nimata pravice, ako jima državno upravstvo tega izrečno ne dovolí, obrat dopuščenih železnic prepustiti tretjim osebam.

§. 11.

Koncesionarja imata po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz 1895. l.), dolžnost, državnemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopustiti uporabo železnic za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se bodo še le napravile in bodo v državnem obratu, in to takó, da ima državno upravstvo pravico, prosto ustanavljaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali odpravljati dajati cele vlake ali posamezne vozove po soporabljanih železnicah ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da smé dopuščene železnice, ko bodo dodelane in v obrat izročene, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Da se ustanovi odkupnina, seštejejo se letni čisti donosi, kar jih je podjetba imela v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

2. Ko bi se pak železnice odkupile pred preteklim sedmim obratnim letom, ali kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, enakega letnini, potrebni za počrtežno obrestovanje in razdolžbo prednostnih obligacij, izdanih z odobrilo državnega upravstva, s prišteto tisto letnino, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem upravstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler traja dopustilo, tedaj se ta spredaj ozname-njeni letni znesek določi za čisti donos, ki ga je jemati v podstavo za odméro odkupnine.

3. Odškodnina, ki jo bo dati, bodi v tem, da se koncesionarjema v še ostali dobi dopustila izplačujejo za obrestovanje in počrtežno razdolžbo prednostnih obligacij potrebni zneski do časa, ko se té popolnoma odplačajo, ob rokovih dospelosti, ustanovljenih v črtežu, nasproti pa, da se po odbitku teh zneskov ostajajoči srednji donos izplačuje po zmislu odstavka 1., oziroma ako bi nastopil kak v odstavku 2. omenjeni slučaj, tamkaj navedena letnina za delniško glavnico v polletnih obrokih 30. dné junija in 31. dné decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Državi se pridržuje pravica, prevzeti kadar koli namesto še ne dospelih letnih plačil ob času odkupa po odobrenem razdolžnem črtežu še neodplačane prednostne obligacije, da jih sama plača, in nadalje plačati glavnico, enako znesku glavniske, računč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti onih plačil, ki jih je po določilih odstavka 3. opravljati polletno, razen zneskov, potrebnih za počrtežno obrestovanje in razdolžbo prednostnih zadolžnic.

Ako se država odloči to glavnico plačati, plača naj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računiti po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dném tega odkupa brez daljne odpate v bremen čisto last in v užitek teh tukaj dopuščenih železnic z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštevši tudi hotelsko napravo na Schneebergu, vozila, gradivne záloge in pa iz napravne glavnice narejene napravne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilo državnega upravstva.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dné, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena last in užitek tu dopuščenih železnic in hotelske naprave na Schneebergu in pa vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, vštevši tudi vozila, gradivne záloge in pa kake iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, pove-danem v §. 12., poslednjem odstavku.

Ako to dopustilo mine, in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 12.), obdržita koncesionarja last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in kar bi imela po obračunih tirjati, potém last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pri-

dobljenih iz lastne imovine, katere sta si ona sama sezidala ali pridobila po pooblastilu državnega upravitstva z izrečnim pristavkom, da té reči niso pristojstvo železnice.

§. 14.

Državno upravitstvo ima pravico, prepričati se, da je gradnja železnic in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravitstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in seosebno po nadzornikih, ob stroških koncesionarjev pošiljanih — kadarkoli se mu vzvidi primerno — pregledovati, da se delo izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi délniška družba, imej komisar, ki ga postavi državno upravitstvo, tudi pravico, kolikorkrat se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri veljá za načelništvo družbe, in pa v vélike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in naredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, ali pak kvarne javni koristi; toda v takem slučaju je komisarjeva dolžnost, precej si izprosi razloko trgovinskega ministerstva, katera naj se dá brez odloga ter naj veže družbo.

§. 15.

Ako bi se poleg vsega prejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, pridržuje se državnemu upravitstvu tudi pravica, da se po prime zakonom primernih naredeb ter pa okolnostih izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Resno opominjaje vsakega, da ne delaj zoper to, kar ustanavlja tá dopustilnica, in dodeljujoč koncesionarjema pravico, zastran izkazne škode zahtevati

vračila pred Našimi sodišči, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustilnico in vsem, kar se v nji določuje.

V spričalo tega izdajemo to pismo, navdarjeno z Našim vélikim pečatom, v Našem države glavnem in prestolnem mestu dunajskem petindvajsetega dné meseca septembra v letu milosti tisoč osem sto devetdesetem in petem, Našega cesarjevanja sedem-inštiridesetem.

Franc Jožef s. r.

Kielmansegg s. r.

Böhm s. r.

Wittek s. r.

157.

Ukaz pravosodnega ministerstva z dné 14. oktobra 1895. l.

zastran ustanovitve okrajnega sodišča v Poysdorfu
na Dolenjem Avstrijskem.

Na podstavi §. 2. v zakonu z dné 11. junija 1868. l. (Drž. zak. št. 59.) se v okolišu okrožnega sodišča korneuburškega z uradnim sedežem v Poysdorfu ustanavlja okrajno sodišče za te-le občine:

I. Poysdorf, Falkenstein, Klein-Hadersdorf, Herrnbaumgarten, Ketzelsdorf, Poisbrunn, Walterskirchen, Wetzelsdorf in Wilhelmsdorf okrajnega sodišča Feldsberg;

II. Ameis in Föllim okrajnega sodišča Laa;

III. Erdberg okrajnega sodišča Mistelbach in

IV. Böhmischkrut in Alt-Höflein okrajnega sodišča Zistersdorf.

S pričetkom uradovanja tega sodišča, ki se določi in na znanje dá kesneje, se imenovane občine izločijo iz okolišev svojih dosedanjih okrajnih sodišč.

Gleispach s. r.